



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Alfervs Abb. 12. Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

signibus, cœnobium sui vatis monumento superstruxit, in quo corpus ejus quiescenti quàm mortuo similius inventum est. *Ex Sur. & Lipp.*

Necesse est, ut illic dentibus strideant, qui hinc edacitate gaudebant: illic ab iis irremediabiliter plangitur, à quibus hinc voluptuosè videtur, qui quæ hinc olfaciunt nidores uromatum, illic eos sulphureus fœtor excruciat, & setra piceæ sumi caligo circumdat. S. Dam. l. 8. ep. 6.

S. ALFERVS ABB. 12. Aprilis.

Patria ALFERO Salernum, schola Principis idlic aula fuit. Ex hac ad regem Germanorum Legatus feliciter è viâ aberravit, & ad Regem Regum in cœnobium Cluniacense deflexit. Inde melior jam ad patriam Legatus monachis illic præfuit, & Cavense Asceterium condidit. Ibi mali dæmonis invidiâ ex altissimo monte præceps dejectus, risit incolumis veteratorem, altius olim nec tam impunè cadentem. Incolam saxo obtritum à focus in oratorio suo id noctis voluit deponi, mane deinde vespillonibus funus querentibus hominem restitit. Quina ova cum essent, sed septem hospites, sine fraude, sed non sine miraculo, & fortè cum risu singula singulis attribuit. Vates plurimis aliis fuit; ipse mortis suæ vatem longè nobilissimum Christum habuit, qui sexto die prius quàm obiret, ALFERVM ad cœnam invitavit: condixit libens, & quò famem opsonaret, jejunus venit. Miracula mortuus continuavit, ex multis unum illis narrabimus, qui ex Veneris harâ ad Numinis aram accedunt, & heu! impurati epulo divino inter virgines mentes Angelos accumbunt. Fuit qui quoties sacram mensam frequentare parabat, somniorum intemperie absterreretur.

Eam

Eam maculam etsi nullâ suâ culpâ contractam cum precibus, jejuniis, confessione semper elueret, redibat tamen ad invitum illa, & etsi scelus non esset, videbatur tamen esse. Tandem dormienti adstiterat ALFERVS visus est, & fonti admotum sanctioribus undis lustrare, jamque contra Stygis ejuscemodi vulnera eximium facere. O similis, inquis, fons mihi curreret! At si oculos habes, binos domi habes.

Altaria Domini non alienum sed divini duntaxat, Amoris ignem accipiunt. Quisquis igitur carnalis illecebra ignibus aestuat, & sacris assistere mysteriis non formidat, sicut nunc aestuans luxuria, flammâ decoquitur, ita postmodum gehenna incendiis consumetur. S. Pet. Dam. l. i. ep. 6.

S. IVSTINVS M. 13. Aprilis.

IUSTINVS Philosophus Palæstinâ oriundus literarum amator, varias in Philosophiâ sectas amplexus, Platoni tandem auscultare cœpit. Declinaverat fortè populi turbam, cum nescio quid ad mare secum meditatus, in hominem incidit, à quo immortalitatem & supplicia animorum edoctus, Christianam veritatem aspexit, eandemque adversus hostes acerrimè tutatus est, sanguinis & vitæ prodigus. Multa Iudæi Gentēsque adversus Christi cultores machinabantur, quorum causam apud Cæsarem subfellia magnâ dicendi libertate tutatus, illud impetravit, ut Christiani deinceps, nisi maleficii convicti essent, innoxii viverent. Nobilis ingenii monumentum hodieque legitur; gloriæque est bonis literis hanc piam operam Christo Romæ impendisse, ubi melior numquam causa acta est, etsi optimo ejus Patrono sanguine